

til 16,000 Kr., idet det resterende Beløb 2,200 Kr. kunde bevares som en Kirken tilhørende Kapital, af hvis Renter Udgifterne til Kirkens og Kirkegaardens Vedligeholdelse og Benyttelse ville kunne afholdes.

Da det ved Behandlingen i Folketinget af Finanslovsforlaget for 1895—96 blev gjort gældende, at man i nærværende Tilfælde maatte kunne nøjes med et mindre Beløb f. Eks. 8,000 Kr., og at det mulig kunde forventes, at der maatte blive givet yderligere Tilskud fra privat Side, har man herom brevvækslet med Biskoppen over Viborg Stift, der i sin over Sagen afgivne Betænkning har udtalt, at efter, hvad han har bragt i Erfaring, tør der ikke ventes noget yderligere Tilskud fra Menighedens Side, hvad med Villighed heller ikke kan ventes, da det ydede Bidrag, 5,000 Kr. foruden Grund til Kirke og Kirkegaard er større end, hvad der sædvanlig i lignende Tilfælde ydes, og da Befolkningen i Hadsund gennemgaende er lidet formuende.

Hvad angaar Opførelsen af et Kapel i Stedet for som foreslaaet en Kirkebygning med Siddepladser til ca. 200, har Biskoppen fremhævet, at det i Betragtning af, at den hidtidige stadige Stigen af Befolkningens Antal i Hadsund efter al Sandsynlighed vil tiltage efter en betydelig større Maalestok, efter at Jernbanen fra Aalborg til Hadsund er anlagt, formentlig vilde være lidet forsvarligt nu at indskrænke sig til at afhjælpe den øjeblikkelig til Stedet værende Nødstand, uden at tage Hensyn til de Krav til Kirkebygningens Rummelighed, som en endog nærliggende Fremtid efter største Rimelighed vil stille.

Idet det tilføjes, at der i nærværende Tilfælde intet er til Hinder for, at Spørgsmaalet om den geistlige Betjening af den eventuelle Kirkebygning udskydes til et senere Tidspunkt, naar der er indtraadt Balance i de to ovennævnte Sognekald, til hvilke Kirkefredsen hører, idet indtil da Betjeningen af den nye Kirke vil kunne ske i Overensstemmelse med den Ordning, der, som ovenfor bemærket, alt indtil videre er truffen med Hensyn til Afholdelse af Gudstjeneste i Hadsund Skole, skal man, i det man fuldstændig kan tiltræde Biskoppens foranstaaende Bemærkning om Kirkebygningens Størrelse, paa ny tillade sig at stille Forslag om en Bevilling af 16,000 Kr. til Opførelse af en Kirke i Hadsund.

Til II. A. 13 og 14. Herom henvises til det under Anmærkningerne til § 21 II. A. 3 d. bemærkede.

Til II. A. 15—16. Herom henvises til det under Anmærkningerne til § 21 II. A. 3. l. bemærkede.

Til II. A. 17. Som bekendt er Staten tidligere gentagne Gange traadt understøttende til ved Opførelsen af nye Kirker her i Hovedstaden, hvor Trangen hertil i Øjeblikket var særlig følelig, naar Initiativet til Kirkens Opførelse var udgaaet fra Menigheden selv og vedkommende Sogns Præst, og der tillige var tilfagt Sagens Realisation Støtte fra Kommunen enten i Form af kontante Tilskud eller ved, at denne i alt Fald ydede Grunden, hvorpaa Kirkebygningen opførtes. Et saadant Bidrag er senest bevilget paa Finansloven for 1896—97 (§ 21 II. A. Nr. 15) til Opførelse af en ny Kirke paa Østerbro i den nordre Del af St. Jacobs Sogn (Stonskirken).

Foruden det Andragende, som gav Anledning til, at denne sidstnævnte Bevilling søgtes, og hvis nærmere Indhold udførlig refereredes i de Forslaget ledsagende Bemærkninger, jfr. Rigsdagstidenden for 1895—96 Tillæg A., Spalte 893—96, er der imidlertid til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indkommet tilsvarende Andragender fra private Kirkebygningsskomiteer, der have dannet sig i tvende andre af Hovedstadens tættest befolkede Sogne, nemlig St. Johannes og St. Matthæus Sogne, og da man maa finde Trangen til nye Kirkebygningers Opførelse i hvert af disse Sogne mindst ligesaa stor som i St. Jacobs Sogn, maa man anse disse Andragender for ikke mindre berettigede til at komme i Betragtning end Andragendet fra St. Jacobs Sogn, da Forholdene ellers ere lige.

For St. Johannes Sogns Vedkommende modtog man allerede i Aaret 1890 et Andragende fra Sognepræsten og den residerende Kapellan om, at Sognet, der da talte 60,000 Mennesker, maatte blive delt i 2 Sogne, et nordre og et søndre, men Sagen blev da af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet henvist til den i samme Aar angaaende de kirkelige Forhold i Rjøbenhavn og Frederiksberg Sogn nedsatte Kommission, der i sin Betænkning ogsaa udtalte sig for en Deling af Sognet. Da det imidlertid ikke er lykkes at gennemføre denne Kommissions Forslag, genoptog Sognepræsten og den residerende Ka-